

Jožica Kenk Šubic

PESMI

BEGAVE MISLI

Zatajen nemir
skrivam v globokih vdihih,
šumečih izdihih,
nesigurnih korakih,
vznemirjenih pogledih.

Begave misli
skrijem v skromne nasmeške,
tresočne dlani,
nečitljive zapiske,
zmedene odločitve.

Znani strahovi
se radi zatečejo
v mojo samotnost.
Ugašajo svetlobo,
mi sūžnijo svobodo.

Včasih ugibam,
kakšna sreča obstaja?
Le zakaj bega
skozi čase življenja,
pod plaščem nevidnosti?

Zbegan odgovor
je zapreden v kokonu
svilene bube.
Neslišno rojen metulj
odleti z odgovori...

Januar 2020, Ljubljana

pesniška oblika povezani waku

ČAS IN ŽIVLJENJE

V času je ZAČETO življenje
V času TRAJA življenje
V času je KONČANO življenje

S časom je OVEŠENO življenje
S časom je ODMERJENO življenje
S časom je PREPREDENO življenje
S časom je RAZBITO življenje

Čas se SKRIVA v življenju

Čas SESTAVLJA življenje
Čas TEČE skozi življenje
Čas PREPEVA skozi življenje
Čas JEZDI skozi življenje

Čas RAZCVETA življenje
Čas PREBUJA življenje
Čas RANI in ZDRAVI življenje

Čas meri SREČO v življenju

Času je POSVEČENO življenje

Čas je DUŠA življenja
Čas je SONCE življenja

Čas je VEČNOST življenja

Januar 2020, Ljubljana

pesem je bila zasnovana leta 2017

PALETA USODE

Razpeta sem med
črno belimi utripi vsakdana.

Skušam živeti
v sivih odtenkih mirú.

A moč mojih misli
je vulkansko rdeča.

Nemirno srce
odevam v čudežno zeleno.

Svilnate sanje,
počivajo v lokvanjevo rožnati.

Sramežljive modrosti
bdijo v nežni vijoličasti.

Moje razdalje časa
se zgublajo v neštetih modrinah.

Večkrat pošiljam
zlate misli svoji duši.

Rišem mavrico
vseh svojih ljubezni.

Vdano sprejemam
barvno paleto svoje usode.

Včasih razmišljam,
kakšna bo zadnja barva
mojega življenja...?

Januar 2020, Ljubljana

POČAKAJTE ME

Kar naj kapljajo
utrinki časa name
in na mojo pot!
Moja vilinska krila
še prhutajo v sreči!

Zdaj več ne jočem!
Za menoj je pozaba,
pred menoj je nič,
ovit z oblaki strahú,
polnih bliskov obupa!

Počakajte me,
veselje, radost, sreča!
Nikamor ne grem!
Pogovorila sem se
z bolečino in smrtjo!

Hodili bomo
skozi isto prostorje,
živeli isto
predčasje in medčasje,
skupaj odšli v začasje...

Počakajte me!

Januar 2020, Ljubljana

pesem zasnovana leta 2017
pesniška oblika povezani waku

ROŽNATO JUTRO

Rožnato jutro...

V njem sem našla izgubljene
in pozabljene,
božajoče smehljaje.
Okrasili so ves moj čas!
Bilo je jutro smehljajev...

V beli bolniški postelji
so umrli vsi nasmehi,
ko je telo klonilo
pod težo ostrih spoznanj.
Jutro je minilo...

Črni, zlovešči biseri
so po celem telesu
prosevali jedki strah,
vtirali bolečine še v noč
in mi odmerjali čas.

Prišlo je novo jutro!

Zopet sem našla izgubljene
in pozabljene,
upajoče, drobne nasmeske!
Okrasili so moj novi čas!
Jutro je rodilo dan smehljajev!

Januar 2020, Ljubljana

pesem je bila zasnovana v bolnišnici leta 2017